

Lars Winnerbäck "Plastartiklar"

Visit "[Plastartiklar](#)" on MotoLyrics.com

Ja det var sena, sena kvällen igen
Och det var kroppar dans och dricka.
Det var tanklösa små dockor
Med trendiga, vade ord.
Och musiken var en billig genväg
Mellan pojke och flicka.
Ja det var oklara små tankar,
Ja det var filmernas metod.
Och där fanns alla vpolerade, tomma plastartiklar
Som kunde kyssa fram ett litet samvete av dåligt
slag.
Och i rummet flög det litervis med doftande partiklar,
Rosor, hyasinter, blå hallon och gummi, vanilj i ett
andetag.
Och deras bästa vän, deras bästa vän
Är en tv serie från Kalifornien.

Och där fanns han den fruktade,
Som ingen ville störa.
Med sin spegelbild i minnet,
Arga ångon och en allvarlig min.
Och han gjorde aldrig nånting
Som inte Terminator skulle göra.
Med en blick strax över andras
Fick han alla andra att se ut som små glin.
Och han vandrar omkring i rummet
Får att visa att 'Nu är jag här'.
Och alla plastartiklar lossades gråta
Och stannade 'Det är han'.
Och det blir gråt och skrik och torka på mascaran
När en plastartikel blir kär.
Han slog ner några stackars, ovanliga människor
Får att visa vem som var en man.
Och hans bästa vän, hans bästa vän
Är en häftig tv serie från Kalifornien.

Och om du ville vara där
Och vara med om allt det där.
Här får du se till och passa in
Och se till att ditt huvud är tåmt.
Får det är deras flykt från en verklighet,
Som dom får lära sig sen har gått.

Och dom lever varje dag,
Denna statuskrävande dag.
Får att låtsas glömma bort
Sina tankar om ett liv med moral.
Får dom vet att det är lätt att hitta sig själv när
man är ett skal.

Och nog fanns det väl dom som hade
Lätt så mänskliga värderingar.
Men dom var ändå slavar under kyliga människors
fysik.
Får dom känner inte trycket på stoppa
statustävlingar.
Dom beställer och köper kärlek till genvägars
musik.
Och den stora, fruktade mannen
Han träffade en annan plastartikel.
Hon tyckte om hans lätt att visa vart skäpet skulle
stå.
Det var en ful kärlekskopia som en kronjuvel i nickel.
Ja det var tvingade kyssar
Får att uppfylla kravet om att vara två.
Ja en livskamrat, en livskamrat
Som träffas ibland i varsin telefonautomat.

Och allt jag skulle vilja säga är att lyssna på dig
själv.
Får ingen vill innerst inne vara en fördiggjuten
plastprodukt.
Och titta inte på andra innan du tittar på dig själv,
Får då kommer du att känna på en bekant
plastartikel-lukt.
Och låt aldrig din bästa vän bli en tv serie från
Kalifornien.

Och om du ville vara där
Och vara med om allt det här.
Här får du se och att passa in
Och se till att ditt huvud är tätt.
Får det är deras flykt från en verklighet,
Som dom får länge sen har glömt.
Och dom lever varje dag,
Denna statuskrävande dag.
Får att låtsas glömma bort
Sina tankar om ett liv med moral.
Får dom vet att det är lätt att hitta sig själv när
man är ett skal,
När man är ett skal,
När man är ett skal.

